

re, at Danmark både i Irak og i Afghanistan har været med til, at folk er forsvundet på Guantánamo eller er forsvundet i den såkaldte saltlejr i Afghanistan, hvor ingen ved, hvad der er sket med dem. Det kan vi da ikke have.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Når Danmark deltager i fælles operationer med andre stater, så forventer Danmark, at staterne lever op til deres internationale forpligtelser. Alligevel har jeg jo i min gerning i hvert fald prøvet at være med til at minimere de risici, som hr. Frank Aaen påpeger, f.eks. har jeg været i Afghanistan, hvor jeg fik en aftale i stand med de afghanske myndigheder. Jeg havde et møde med præsident Karzai, som omhandlede human behandling i forbindelse med eventuelle tilfangetagnes overdragelse til de afghanske myndigheder. Så igennem virket prøver jeg til stadighed at sætte fokus på det meget vigtige, som hr. Frank Aaen jo peger på, nemlig menneskerettighederne.

Det er klart, at der ikke ligger nogen garanti i det, men vi prøver hele tiden at holde myndighederne ansvarlige for, at man behandler folk jævnfør konventionerne, og at der kan være tilsyn, at det internationale Røde Kors eller en anden humanitær organisation kan tilse fangerne.

Men problemstillingen vil jo til enhver tid være der, fordi alle militære operationer, hvad enten det er en FN-operation, en koalitionsoperation eller en NATO-operation, så at sige indebærer risikoen for, at man tilbageholder folk. Det er vigtigt, at jeg kan se folk i øjnene og sige, at jeg gør, hvad jeg kan for at sikre, at de mennesker, som vi eventuelt har tilbageholdt og overleveret, bliver behandlet jævnfør konventionerne.

Frank Aaen (EL):

Jamen problemet er bare, at vi ved, at i Afghanistan er vores koalitions partnere, de engelske og de amerikanske styrker, blevet grebet i sag efter sag, ikke bare i enkelte uheldige episoder, men i systematiske mishandlinger, torturtilfælde og forsvindinger på Guantánamo, som også den danske regering er imod. Så kan vi da ikke have, at forsvarsministeren ikke kan stå her i Folketinget og sige, at vi aldrig har været med til at tage en fange, som efterfølgende er blevet overladt til amerikanerne, og hvor vi ikke vidste, hvad der skete.

For det er jo det, der er tilfældet i dag. I dag har vi ingen garanti for, at Danmark ikke har

medvirket til at tage fanger, som ikke efterfølgende er blevet overladt til andre og udsat for tortur eller forsvinden på Guantánamo.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

I Irak havde vi en aftale med briterne, vi førte tilsyn, og vi vidste, hvad der blev af de fanger, vi havde taget og overdraget. Vi påpeger, at opfyldelsen af menneskerettighederne er det vigtige. Der har været beskyldninger fremme om, at vi skulle have taget tilbageholdte og udleveret dem, og at de så efter sigende skulle være blevet udsat for tortur eller være endt på Guantánamo.

Jeg har gjort, hvad der står i min magt for at undersøge de forhold, og jeg kan ikke på nogen måde bekræfte, at det skulle være sket, uanset at jeg har dykket helt tilbage til længe før jeg blev minister, har været nede og se på rapporterne, har spurgt i forsvaret og svaret på det mange gange, også i Folketingssalen.

Jeg føler, det er relevant at spørge, men jeg kan jo kun videregive det svar, der rent faktisk er, nemlig at jeg ikke har nogen konkrete beviser på det. Jeg håber, hr. Frank Aaen tror mig, når jeg siger, at det faktisk er noget, jeg finder vigtigt at diskutere med koalitions partnerne. Det har jeg i øvrigt gjort både med amerikanske, britiske og irakiske højt placerede officerer og embedsfolk, hvor jeg har taget lige præcis den her problemstilling op.

Kl. 15.25

Frank Aaen (EL):

Jeg har ingen grund til at betvivle ministerens egne holdninger, forhåbninger og ønsker i den her sag. Jeg kan bare notere mig, at vi har en minister, som ikke er i stand til at kunne sige i Folketinget, at ingen fanger, som Danmark har været med til at pågribe, kan være endt på Guantánamo, kan være endt i et torturkammer. Og det synes jeg er uantageligt, særligt da det må være enkelt at løse, for hvis vi fysisk har pågrebet en person, så har vi nogle klare regler, har jeg forstået, men hvis vi bare er ude i felten sammen med nogle andre fra et eller andet andet land, så kan vi bare sige ude i felten: Det er så besværligt, hvis vi pågriber vedkommende, kan vi ikke sige, det er jer, der har gjort det?

Det er da et moralsk, og jeg kan slet ikke forstå, hvorfor vi ikke bare kan få det enkle svar fra ministeren, at nu laver vi reglerne om: Vi deltager kun i den slags operationer, hvis vi har garanti for, at vi kan følge vedkommende efterfølgende og få garanti for, at enten bliver vedkom-